

8 maja 2020

Temat: **Zaproszenie na Olimp.**

Otwórz podręcznik na s. **266 i 267**. Przyjrzyj się mitologicznym bohaterom i przypomnij podstawowe informacje o nich.

Czy pamiętasz, co to jest Olimp?

Widok na Olimp:

Grecja to kraj położony w południowej części Półwyspu Bałkańskiego

Określ Położenie starożytnej Grecji. Odczytaj z mapy i zapisz w zeszycie:

- wysokość góry Olimp: m n.p.m.
- nazwa mórz otaczających Grecję: Morze J....., Morze Ś....., Morze K....., Morze E.....
- nazwa dużej wyspy na południu państwa greckiego:
- nazwa państwa sąsiadującego z Grecją od wschodu:
- nazwa półwyspu, na którym leżą Sparta i Korynt:

A teraz przeczytaj fragment „Mitologii” Jana Parandowskiego

Jan Parandowski Na Olimpie

[1] Olimp był właściwym królestwem Dzeusa, odkąd, po wojnie z gigantami, podzielił się on władzą nad światem z dwoma braćmi: Posejdonem i Hadesem. Wszyscy trzej ciągnęli losy. Dzeusowi dostało się niebo i ziemia wraz z Olimpem, Posejdonowi morze, Hadesowi królestwo umarłych w podziemiu. Dzeus, jako pan nieba, obwołał się bogiem najwyższym, któremu wszyscy winni posłuszeństwo. [...]

[2] Pięknie urządził się Dzeus na Olimpie. Dzikie zwierzęta nie miały tam przystępu i nigdy wiatr zimny nie niósł zadymki śnieżnej. Czystego powietrza nie ćmiła żadna chmura. Panowała tam wieczna wiosna. Pod najwyższym szczytem błyszczał pałac Dzeusa, cały ze złota i drogich kamieni, a wśród innych wierchów i po wąwozach stały skromniejsze dwory innych bogów. Wszystkie były dziełem Hefajstosa, niezrównanego mistrza wszelkich kunsztów. Wrót Olimpu strzegły hory, dziewczęce boginie pór roku.

[3] Szczęśliwe życie pędzą bogowie na Olimpie. Nie słychać jęków ani stękania chorych, bo choroby nie mają władzy nad złocistymi ciałami niebieskich panów. Czasem tylko bóg któryś, co wdał się niebacznie w mężobójczą wojnę, wraca zraniony, lecz wnet jego rany goją się pod opieką troskliwych lekarzy. Kłótnie i spory trwają zwykle krótko, bo je Dzeus swą powagą rozstrzyga i ucisza. Jedynie małżonka, Hera, czyni panu wszego świata głośniejsze wymówki, ile że jest swarliwa i łatwo daje się unosić podejrzeniom. Bogowie łączą się w bliższe i bardziej zażyłe kółka towarzyskie, a na większe uroczystości i narady schodzą się do przestronnego zamku Dzeusa.

[4] Zebrania bywają mniejsze i większe. Na pierwsze, bardziej poufne, proszeni są tylko Olimpicy, najwyższa arystokracja bogów. Kiedy indziej znów odbywają się prawdziwe wiece i szybko nogi posłaniec bogów, Hermes, musi zbiegać wszystkie lądy i morza, aby zawiadomić o woli Dzeusa cały ten tłum bożków, całą tę hołotkę nieśmiertelną, co ze zdumieniem i z ustami otwartymi, aby lepiej widzieć, przypatruje się wspaniałościom niebieskim, a nie śmie słowa przemówić w obecności potężnych władców [...]. Słowem, wszystkie dobre duchy, co otaczają człowieka codziennie i są mu bliskie, bliższe nawet od tych wyniosłych panów Olimpu, i mówią doń szmerem wód i poszumem liści, i odpowiadają mu głębokim, trzykrotnym echem wśród skał.

[5] Po takich naradach następuje uczta. [...] Bogowie zasiadają do stołów lub raczej, zwyczajem starożytnych, układają się na łożach z kości słoniowej i [szylkretu](#), miękko wyścielonych poduszkami. Dokoła ucztujących uwija się cudna para: bogini młodości Hebe i śliczny chłopczyk Ganimedes, ulubieniec Dzeusa, który sam go porwał z ziemi i uczynił nieśmiertelnym. Hebe i Ganimedes roznoszą ambrozię. Był to zwyczajny pokarm bogów, jakaś dziwnie rozkoszna słodycz, rozplywająca się w ustach: dawała moc ciała, pogodę myślom i nieśmiertelność duszy. W złote puchary nalewano nektar, wino olimpijskie o niewysłowionym zapachu.

[6] Kiedy już wszyscy mieli do sytajadła i napoju, wstawał Apollo i, otoczony orszakiem dziewięciu muz, śpiewał wraz z nimi pieśni cudne i grał na harfie. Radowały się serca bogów w milczeniu szczęśliwym. Charyty, dziewice o białych stopach, ubrane w kwiaty, wiodły tańce wymyślne, wzięwszy się za ręce. A gdy już rydwan słońca przejechał oznaczony bieg dzienny, wszyscy rozchodzili się do domów na spoczynek. Budziła ich nazajutrz Eos, różanopalca bogini jutrzeńki.

[7] Tak sobie Grecy wyobrażali życie bogów. Było to właściwie życie ludzkie przeniesione w wieczność. Boga od człowieka nie dzieliła przepaść nie do przekroczenia. [...] Jedyna różnica między człowiekiem a bogiem była ta, że bóg był nieśmiertelny, a człowiekowi najpiękniejsze chwile w życiu mącił strach przed śmiercią. Bogowie byli nieśmiertelni, ale nie wieczni: każdy z nich urodził się kiedyś i żaden nie mógł powiedzieć o sobie, że nie było nigdy takiego czasu, kiedy jego nie było.

[8] Od starości i śmierci chroniła ich ambrozja. Zawierała ona tajemniczą siłę i nawet zwykły człowiek mógł stać się nieśmiertelnym, spożywając ten pokarm cudowny. Bogowie nie byli wszechobecni, ale mogli poruszać się z niezmierną szybkością i lotem błyskawicy przenosić się z miejsca na miejsce. Wiedzę i potęgę posiadali wielką, ale nie nieskończoną. Ich działalność ograniczała Mojra, czyli Przeznaczenie, a poza tym wzajemnie się ograniczali, ponieważ każdy miał sobie powierzony pewien zakres władzy. Bynajmniej nie zażywali bezkarności. Rządzili się własnymi prawami, którym musieli być posłuszni. [...]

[9] Więksi, piękniejsi i silniejsi od ludzi, bogowie greccy mieli ciało równie jak ludzkie podlegające znużeniu lub ranom. Krew ich była biała i tryskając z rany, rozlewała woń przedziwną. Posiadali prawie nieograniczoną zdolność zmieniania się w przeróżne kształty, lecz prawie nigdy nie zjawiali się w postaciach straszliwych lub pokracznych. Niekiedy, zbliżając się do ludzi, stawali się niewidzialni. Życie ich było lekkie i szczęśliwe w porównaniu z życiem człowieka. Mieli wprawdzie swoje namiętności, cierpienia i niedole i one im doskwierały nie mniej niż ludziom, lecz Grecy tylko takie życie uważali za prawdziwie pełne i szczęśliwe, w którym mieszały się ze sobą zarówno zło, jak i dobro.

Wykonajcie w zeszytach poniższe zadania.

Zadanie 1.

Bogowie greccy przypominali ludzi, ale różnili się od nich. Zgromadźcie słownictwo nazywające podobieństwa i różnice (przymiotniki i związki przymiotników z rzeczownikami). Wykorzystajcie informacje zawarte w 7., 8. i 9. akapicie tekstu „Na Olimpie”.

Zadanie 2.

Zaproponujcie menu na olimpijską ucztę. Uwzględnijcie różne upodobania kulinarne bogów. Wykorzystajcie wiedzę o ich atrybutach.

Zadanie 3.

Przerysuj do zeszytu tabelę i uzupełnij przykładowy plan dnia wybranego boga olimpijskiego.

Pory dnia	Wydarzenia

Zadanie 4.

Wyszukaj informacje z różnych źródeł na temat wybranego boga i przygotuj **list gończy**.

List gończy – urzędowe ogłoszenie, zamieszczane w gazetach lub rozklejane w formie plakatów, pokazywane w telewizji w porach największej oglądalności, ogłaszane czasem też przez radio, a także dostarczane do jednostek policji, straży granicznej itp., informujące o poszukiwaniu osób podejrzanych o popełnienie jakiegoś przestępstwa.

W tym celu musisz wykonać portret pamięciowy wybranego boga i przedstawić najważniejsze informacje. Przykładowy schemat listu gończego – poniżej.

POSZUKIWANY

Imię i nazwisko

Wygląd.....

.....

Poszukiwany za

.....

.....

.

NAGRODA: